

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Sexto Idus Septemb.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

Sexto Idus Septemb.

Eodem die Nicomediæ S. Hadriani martyr is cum alijs viginti tribus, qui omnes post multa supplicia sub Diocletiano & Maximiano Augustis Martyrium consummarunt quarto Nonas Martij. Eorum reliquiæ à Christianis Byzantium delatæ, reuerenti honore sepultæ fuerunt: inde postea S. Hadriani corpus hac die Romam translatum fuit, in qua ipsius festiuitas potissimum celebratur.

3.
Septem.
Vide cap.
18. Apot.
Spir. fol.
110.

Celebris huius sancti Martyris memoria est in pago Ravelensi (qui est Territorij Tungerloensis) vbi magna deuotione à fidelibus contra pestem solet inuocari. Habet etiam comparem suam *Nataliam* Ecclesiasticis tabulis adscripam, quæ sanctis Martyribus Nicomediæ in carcere detentis, multo tempore ministravit, impletoque certamine, Constantinopolim profecta, ibidem in pace quieuit. A qua discant reliquæ coniuges, suos maritos Christo lucrifacere, sicut & Cæcilia suum Valerianum, Monica suum Patricium, Clotildis suum Clodouæum, Maria Ogniacensis suum sponsum Christo lucrata sunt. Aliàs verendum ne illud Evangelicum eis contingat: *Erunt duo in lecto vno: vnus assumetur, & alius relinquetur.* Atque eò magis huiusmodi vxores laudandæ sunt, quò rariùs inueniuntur. Plures namque viros suos à Deo auertunt, quàm ad eum conuertant; exemplo primogeniæ matris nostræ & earum patronæ, Euæ. Serpentinum enim ad decipiendum mulieris ingenium est, quæ vel solo nictu oculi viros nouit intoxicare. Vt proinde prudenter Confessarios admonerit grauis quædam & casta matrona, cauerent sibi ab aspectu & longis colloquijs feminarum. ego enim, ait, certa sum non esse virum tam sanctum, tam constantem, quem non fle-

Rauels.

Etiam quod velim, si cum eo ad quadrantem horę colloquat, isq; oculos meos intueatur.

Prò, quanta potentia regni

Est Venus alma tui!

Prouidè igitur & eleganter Christianus poëta :

Quid facies, facies Veneris cum veneris ante?

Non sedeas, sed eas, ne pereas, per eas.

Serpentini siquidem sunt oculi, facies, corpora & colloquia feminarum, quibus ne emorientibus quidem fidem habeas. quamquam maior sit culpa viri, qui sapientior ab insipiente muliere se decipi patitur. Quod enim animus est corpori, id virum oportet esse mulieri.

Scribo hunc sanctum Martyrem cum aspirante littera, *Hadrianum*, quia ita me politoris litteraturæ & historiæ principes, Just. Lipsius & Cæf. Baronius alijque melioris notæ, in suis scriptis passim docent. Fuit & alius martyr *Hadrianus* Nicomediæ passus, filius scilicet *Probi Cæsaris*, qui *Licino* persecutionem in Christianos commotam exprobrans, ab eodem iussus est occidi, cuius corpus *Domitius Byzantij* Episcopus, eius patruus *Argyropoli* sepeliuit, vt habet *Martyrol. Rom. 28 Augusti*

Quin & nostra *Campania Brabantina*, ac *Ordo Præmonstratensis* suum habet *Hadrianum Hiluari-becanum* martyrem, qui cum 38. socijs prope *Brilam* *Hollandiæ* oppidum, pro fide *Catholica* mortem fortiter suspendio obiuit anno 1572.

Crurifragium autem, quo *S. Hadrianus* in martyrologio ponitur necatus, immane admodum erat supplicium. errant enim qui illud non aliud fuisse putant, quàm cum cruci affixis crura suffringerentur: nam crucifixorum crura frangere, vt citius morerentur, apud *Iudæos* tantummodo erat in vsu, quibus lege præcipiebatur vt eodem die corpora eorum deponerentur de cruce, atque sepelirentur. Gentiles autem vsque ad putrefactionem sinebant ea permanere. *Crurifragium* itaque martyrum, atque huius *Hadriani*, ita in actis eius (quæ germana esse noscuntur) describitur: *Jncus* parabatur (ideoque cum ea pingitur) vnà cum veete ac malleo ferreo; iubebantur miseri tibias imponere super *incudem*, quas *ferus carnifex* veete vel malleo validis ictibus suffringebat. Meminit eiusdem *Plautus* in *Pœnul.* dum ait: *Et Syncerasto crurifragium fecit.* Irrogari solitum erat vilioribus tantum personis, vel ob immane aliquod scelus. Ceterum complures nobilium, quod Christiani essent, &

Deuter. c.
21.

ob

ob hanc causam viliosis conditionis habiti, crucifragio necati reperiuntur; quod & hodie apud barbaras nationes in usu esse dicitur.

Quarto Idus Septemb.

10. Septem.

Tolentini in Piceno depositio S. Nicolai Confessoris Ordinis Eremitarum sancti Augustini.

Vide cap. 40. Apot. spirit. fol. 207.

Tolentum Italiae oppidum est, à quo Tolentines populi dicti Plinio cap. 13. l. 13. Picenum verò, regio eiusdem Italiae est trans Apenninum montem, & ab ipso usque ad mare Adriaticum extensa, inter Aesim & Leustrum fluuios. hodie ab Ancona celeberrimo emporio, Marchia Anconitana appellatur, pluitque in ea lapides, qui strages illas indicabant futuras, quas Hannibal intulit Italiae, quando

Montes diffregit aceto.

De hoc Ordine Eremitarum diuersi diuersa, disputaturque acriter num à S. Augustino ut à primo institutore & parente originem traxerint. illis aientibus, alijs mordicùs negantibus. Ego quoniam Historici certant, & adhuc sub iudice lis est, eius diuitor non facile fuero: tantum adducam quae ab Azotio probabiliter valde scribuntur dum ait: Augustiniani Ordinem suum in B. Augustinum ut in primum institutorem & parentem, referre contendunt, testanturque Eremitas (quorum ille, secundum ipsos, caput extitit) seniente Wandalorum perfidia ac immanitate, & monasterijs per Africam partim igne exustis, partim ferro vastatis, in Italiam commigrasse, & in ea primum, deinde verò in Gallia, Germania, Hispania & Anglia sparsim domicilia extruxisse, in quibus sanctè ac ritè usque ad Innocentij III. tempora vixere, &c. Alijs autem similis vero videtur, Eremitas ante Augustinum in Aegypto, Palaestina, Syria, Thebaide, Antonio, Hilarione, Macatio, Pachomio magistris ac ducibus esse institutos, nec forsitan B. Augustinum Eremitam fuisse, sed in Africa Eremitas salutaribus monitis, consilijs, doctrina & praecipis imbuisse. Sic enim S. Martinus Turonensis Episcopus in Gallia, Simplicianus

Strab. l. 5.

Tom. 5. institut. mora. l. 12. c. 23.